

La Jadu a la família de l'Ana Ródenas

Dg, 18/08/2013 per Catalunya Religió

-Vacances singulars IV-

L'Ana Ródenas, el seu marit José i dos fills que ja són majors d'edat han esdevingut una família d'acollida de nens saharahui, i així és com passen les vacances des de fa vuit anys. "Jo portava molt de temps interessada per l'acollida d'aquests nens i l'estiu de 2006 em van comentar que faltaven famílies d'acollida a la meua ciutat, Mataró. En vaig parlar amb la meua família i d'entrada tots hi estàvem d'acord, encara que també teníem por que, quan arribés l'hora de marxar ho passéssim malament, sobretot jo. Però després de tenir poques hores per decidir-ho, vam donar el pas".

Aquests infants vénen a Espanya cada any a partir del projecte "Vacances en pau" procedents dels camps de refugiats de Tindouf, una de las zones més inhòspites del desert del Sàhara, que pertany a Algèria, i que els acull arran del conflicte amb el Marroc pel reconeixement del Sàhara com a estat independent des de fa gairebé quaranta anys. Les famílies d'acollida reben els infants d'edats compreses entre els 8 i 12 anys, a casa seva, i hi viuen durant dos mesos com un membre més. "Se'ls ha de donar una alimentació rica en tot el que tenen precari (que és molt) i fer-los una revisió mèdica completa. Allà tenen tantes necessitats alimentàries que la majoria dels infants pateix anèmia, paràsits intestinals, celiàquia i fins i tot malalties més importants", explica l'Ana, que treballa d'administrativa en una àrea bàsica de salut i, per tant, coneix bé del que parla.

Hi ha molts motius per embrancar-se a l'acolliment. Entre d'altres, per "treure'ls de les altes temperatures del desert, que a l'estiu pugen fins a 48 i 50 graus"; però sobretot "donar-los estimació", reconeix. "Comencen a venir molt petits i enyoren molt les seves famílies; vénen amb el que porten al damunt sense res més. Els hem de calçar i vestir i quan marxen els enviem roba, sabates, aliments, medicaments, etcètera".

Un estiu per la Jadu

L'Ana i la seva família, fins ara, sempre han tingut nenes i la d'aquest any és la primera vegada que viatja a Espanya. "Es diu Jadiyahetu, però a casa seva li diuen Jahu" i ja ha arribat a la llar que l'acollirà aquests dos mesos. "Ara mateix s'està adaptant a la família, als costums, els menjars, la higiene, l'entorn... Veig que té alguns moments de nostàlgia quan se'n recorda de la seva família, tot i que no perden el contacte telefònic".

"Per mi fins ara ha estat una experiència molt important i gratificant", ens confessa. "Tot i així, hi ha hagut alguns moments difícils, no t'ho amagaré. Ara, compartir l'estiu ha estat enriquidor per tothom, ens ensenyen molt a nivell de valors que aquí, per desgràcia, s'han perdut. Parlo, per exemple, de no ser egoistes, no ser materialistes, el valor de la família (que per ells és el primer), el fet de col·laborar en el que poden malgrat la seva edat..."

"Però potser el més enriquidor ha estat quan vaig anar als campaments i vaig viure amb ells uns dies, compartint les seves haines, dormir a terra com ells, menjar poc com ells i no tenir ni aigua corrent ni llum elèctrica", recorda amb emoció. "És una experiència que jo aconsello a tothom; a les persones se les entén molt millor si empatitzes amb elles i et poses a la seva pell", comenta.

Compromís amb els desfavorits

La vocació pels altres no és una flor d'estiu per l'Ana Ródenas, vinculada a la parròquia de Maria Auxiliadora de la seva ciutat, una de les més grans del país en població. "Al llarg de la meua vida m'he dedicat a compartir moments durs i delicats amb moltes persones", referint-se als seus compromisos amb nens de la protecció de menors, o amb drogaaddictes o visitant presoners. "Sempre he sentit quelcom d'especial pels desfavorits, immigrants... i he de reconèixer que tinc una especial predilecció pel món africà. Per això", continua, "estic molt entregada i implicada en el món saharahui; he de reconèixer que m'omple". Això l'ha portat, al marge d'acollir els infants a l'estiu, a estar en contacte amb molts altres saharahuis que viuen a Catalunya, a anar a xerrades, manifestacions... però també festes i casaments.

Aquest any es quedaran a la ciutat, no sortiran fora per vacances. "Ens hauria agradat anar a conèixer la família que la Jahu té a Andalusia, però ho deixarem per l'any que ve, si pot ser. Ah, i avui precisament uns germans de la primera nena d'acollida que vam tenir m'han dit que vindran amb nosaltres a casa uns dies, ja que ells viuen aquí, a Espanya."